

INSTRUKCJA MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 24 listopada 1930 r.

dla zarządów gmin w sprawie wykonania ustawy z dnia 23 marca 1929 r. o opłatach od ogierów, nie posiadających świadectw uznania (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 247).

§ 1. Zarządy gmin obowiązane są każdego roku w czasie od 1 do 20 grudnia rozplakutować na obszarze gminy w miejscach widocznych i w dostatecznej ilości obwieszczenie o opłatach od ogierów, nie posiadających świadectw uznania.

Obwieszczenia te będą zawierały treść, podaną w załączniku Nr 1 do instrukcji niniejszej.

§ 2. Najpóźniej do dnia 5 stycznia każdego roku zarząd gminy winien sporządzić według stanu z dnia 1 stycznia spis wszystkich znajdujących się na obszarze gminy ogierów, podlegających opłacie (wzór Nr 1). W gminach zbiorowych spis ten winien być sporządzony i prowadzony oddzielnie dla każdej wsi.

Spisy te winny być sporządzane i wypełniane atramentem.

§ 3. Zarząd gminy obowiązany jest przyjmować zgłoszenia ogierów, podlegających opłacie, przez okres czasu od dnia 1 stycznia do dnia 1 lutego włącznie każdego roku.

Przyjmowane winny być zgłoszenia zarówno pisemne, jak i ustne.

Zgłoszenia ogiera zarząd gminy odnotowuje w spisie ogierów (wzór Nr 1). W gminach zbiorowych przyjmowanie zgłoszeń może być powierzzone przez zarząd gminy również sołtysom. Na żądanie zgłaszającego zarząd gminy obowiązany jest wydać bezpłatnie zaświadczenie o dokonaniu zgłoszenia. Zaświadczenie takie winno być sporządzone według wzoru Nr 2.

§ 4. Przed dniem 20 lutego każdego roku zarząd gminy winien przesłać posiadaczom ogierów, podlegających opłacie, wezwanie do uiszczenia opłaty najpóźniej do dnia 1 kwietnia włącznie.

§ 5. W okresie czasu od dnia 2 do dnia 10 lutego każdego roku, zarząd gminy obowiązany jest sprawdzić:

a) czy ogiery wykazane w spisie ogierów, podlegających opłacie (wzór Nr 1), a niezgłoszone w terminie do dnia 1 lutego włącznie,

znajdują się u dotychczasowych posiadaczy, czy też zostały sprzedane, wykastrowane lub padły; wyniki sprawdzenia winny być wpisane w rubryce „Uwaga” spisu ogierów (sprzedany wykastrowany, padły);

b) czy na obszar danej gminy nie wprowadzono z innych gmin w czasie od dnia 1 stycznia do dnia 1 lutego włącznie ogierów, podlegających opłacie a niezgłoszonych w danej gminie; ogiery takie, o ile nie uiszczono od nich opłaty, winny być wpisane do prowadzonego dla danej gminy spisu ogierów, podlegających opłacie.

§ 6. Opłaty od ogierów, nie posiadających świadectw uznania, winny być wnoszone najpóźniej do dnia 1 kwietnia włącznie każdego roku.

Na dowód uiszczenia opłaty zarząd gminy sporządzać będzie przez kalkę pokwitowanie (wzór Nr 3). Pierwszy egzemplarz pokwitowania, napisany ołówkiem, pozostaje w kwitariuszu, drugi zaś, napisany przez kalkę, winien być wydany płatnikowi. Wniesienie opłaty winno być również odnotowane w spisie (wzór Nr 1).

Pokwitowanie winno być wypełnione czytelnie ołówkiem chemicznym i zaopatrzone w podpis osoby pobierającej opłatę. Ponadto pokwitowanie winno być zaopatrzone w odcisk okrągłej pieczęci zarządu gminy. Pokwitowania zepsute winny być zachowane.

§ 7. Wpływy pieniężne, powstałe z opłat wniesionych do dnia 1 kwietnia włącznie, zarząd gminy winien po potrąceniu na swą korzyść 25 proc. (§ 8) wpłacać do kasy skarbowej na dochód budżetu Ministerstwa Rolnictwa (dz. 3 § 17) między 1 a 5 marca oraz między 1 a 5 kwietnia.

Wnosząc do kasy skarbowej opłaty, zarząd gminy winien złożyć w kasie skarbowej deklarację (wzór Nr 4). Jeden egzemplarz deklaracji zachowuje gmina u siebie.

§ 8. Przypadające gminie 25 proc. z ogólnej sumy wniesionych opłat zatrzymuje zarząd na rzecz gminy.

§ 9. Najpóźniej do dnia 15 kwietnia każdego roku zarząd gminy obowiązany jest przesłać powiatowej władzy administracji ogólnej, a gmina, stanowiąca powiat miejski wojewódzie:

- 1) wypełnione spisy ogierów (wzór Nr 1);
- 2) spis posiadaczy ogierów, którzy nie